

De Opname in 2 Thessalonicenzen 2:3

Bron: LIBERTY UNIVERSITY, dr. Thomas Ice

http://www.verhoevenmarc.be/PDF/The-Rapture-in-2-Thessalonians-2_3.pdf

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, citaat toegevoegd en voetnoten door M.V.

LIBERTY
UNIVERSITY

Scholars Crossing

Article Archives

Pre-Trib Research Center

May 2009

The Rapture in 2 Thessalonians 2:3

Thomas D. Ice

Liberty University, tdice@liberty.edu

Staat de Opname in 2 Thessalonicenzen 2:3?

Tom's perspectieven
door Thomas Ice

“Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval [*he apostasia*; KJV: *a falling away*] gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is” – (2 Thessalonicenzen 2:3).

Ik geloof dat er een grote mogelijkheid is dat 2 Thessalonicenzen 2:3 spreekt over de Opname. Wat bedoel ik? Sommige pre-tribulationisten, zoals ikzelf, denken dat het Griekse zelfstandig naamwoord *apostasia*, dat gewoonlijk wordt vertaald met “afval”, een verwijzing is naar de Opname en vertaald zou moeten worden met “vertrek”. Deze passage zou dus zeggen dat de Dag van de Heer niet zal komen totdat de Opname ervoor komt. Als *apostasia* een verwijzing is naar een fysiek vertrek, dan is 2 Thessalonicenzen 2:3 een sterk bewijs voor pre-Tribulationisme¹.

De betekenis van Apostasia

Het Griekse zelfstandig naamwoord *apostasia* wordt slechts twee keer gebruikt in het Nieuwe Testament. In aanvulling op 2 Thessalonicenzen 2:3 komt het voor in Handelingen 21:21 waar over Paulus wordt gesproken, “dat u alle Joden die onder de heidenen wonen, leert **afvallig** [*apostasia*] te worden van Mozes”. Het woord is een Griekse samenstelling van *apo* “van” en *istemi* “staan”. Het heeft dus de kernbetekenis van “weg van” of “vertrek”. Het Griekse lexicon van Liddell en Scott definieert *apostasia* eerst als “defection [ontrouw], opstand” en vervolgens als “vertrek,

---

¹ Pre-Tribulationisme: Het geloof dat de Opname zal plaatsvinden vóór het begin van de 7-jarige Verdrukking. Dit verschilt van Mid-Tribulationisme en Post-Tribulationisme. (Glossarium).

verdwijning”.[1] Gordon Lewis legt uit hoe het **werkwoord** waarvan het **zelfstandig naamwoord** *apostasia* is afgeleid, de basisbetekenis van vertrek als volgt ondersteunt:

Het werkwoord kan ruimtelijk verwijderen betekenen. Er is dan ook weinig reden om te ontkennen dat het zelfstandig naamwoord zo’n ruimtelijke verwijdering of vertrek kan betekenen. Aangezien het zelfstandig naamwoord slechts één andere keer in het Nieuwe Testament wordt gebruikt voor afvalligheid van Mozes (Handelingen 21:21), kunnen we nauwelijks concluderen dat de Bijbelse betekenis ervan noodzakelijkerwijs vaststaat. Het werkwoord wordt vijftien keer gebruikt in het Nieuwe Testament. Van deze vijftien hebben er slechts drie iets te maken met een afwijking van het geloof (Lukas 8; 13; 1 Timotheüs 4:1; Hebreëen 3:12). Het woord wordt gebruikt om weg te gaan van de ongerechtigheid (2 Tim. 2:19), van goddeloze mensen (1 Tim. 6:5), van de tempel (Lukas 2:27), van het lichaam (2 Kor. 12:8) en van personen (Hand. 12:10; Lukas 4:13).[2]

“Het is met volledige zekerheid van de juiste exegetische studie en met volledig vertrouwen in de oorspronkelijke talen”, concludeert Daniel Davey, “dat de woordbetekenis van apostasie wordt gedefinieerd als vertrek”.[3] Paul Lee Tan voegt het volgende toe:

Wat bedoelt Paulus precies wanneer hij zegt dat “de afval” (2:3) vóór de Verdrukking moet komen? Het bepaald lidwoord “de” [Gr. *η, he*] geeft aan dat dit een bepaalde gebeurtenis zal zijn, een gebeurtenis die losstaat van de verschijning van de Mens van de wetteloosheid. Het Griekse woord voor “afvallen” betekent op zichzelf genomen geen religieuze afval of afvalligheid. Het woord betekent ook niet “vallen”, want de Grieken hebben daar een ander woord voor. [*pipto*, ik val; TDI]. De beste vertaling van het woord is “vertrekken”. De apostel Paulus verwijst hier naar een bepaalde gebeurtenis die hij “het vertrek” noemt en die vlak voor het begin van de Verdrukking zal plaatsvinden. Dat is de Opname van de kerk.[4]

Het woord heeft dus de kernbetekenis van vertrek en het hangt af van de context om te bepalen of het wordt gebruikt om fysiek vertrek aan te duiden of een abstract vertrek zoals vertrek van het geloof.

Vertaalgeschiedenis

De eerste zeven Engelse vertalingen van *apostasia* gaven het zelfstandig naamwoord allemaal weer als “vertrek” of “vertrekken”. Deze zijn als volgt: Wycliffe Bible (1384); Tyndale Bible (1526); Coverdale Bible (1535); Cranmer Bible (1539); Breeches Bible (1576); Beza Bible (1583); De Geneva Bible (1608).[5] Dit ondersteunt het idee dat het woord echt “vertrek” betekent. In feite geeft de Latijnse vertaling van Hiëronymus, bekend als de Vulgaat, van rond de tijd van 400 na Christus, *apostasia* weer met het “woord *discessio*, wat ‘vertrek’ betekent”. [6] Waarom was de King James Version de eerste die afweek van de gevestigde vertaling van “vertrek”?

De vertalers van de King James Version waren de eersten die de nieuwe weergave van *apostasia* introduceerden als “afvallen” [“falling away”]. De meeste Engelse vertalers hebben de KJV gevolgd door af te wijken van het vertalen van *apostasia* als “vertrek”. Er werd nooit een goede reden gegeven.

Het gebruik van het lidwoord

Het is belangrijk op te merken dat Paulus een bepaald lidwoord gebruikt met het zelfstandig naamwoord *apostasia*. Wat betekent dit? Davey merkt het volgende op:

Aangezien de Griekse taal geen lidwoord nodig heeft om het zelfstandig naamwoord bepaald te maken, wordt duidelijk dat met het gebruik van het lidwoord naar iets in het bijzonder wordt verwezen. In 2 Thessalonicenzen 2:3 wordt het woord *apostasia* voorafgegaan door het bepaald lidwoord [Gr. *η, he*], wat betekent dat Paulus verwijst naar een bepaald type van vertrek dat duidelijk bekend is bij de kerk van de Thessalonicenzen.[7]

Dr. Lewis geeft een aannemelijk antwoord wanneer hij opmerkt dat het bepaald lidwoord dient om een woord te onderscheiden en er de aandacht op te vestigen. In dit geval gelooft hij dat het doel ervan is “om een eerdere verwijzing aan te duiden”. “Het vertrek waar Paulus eerder naar verwees,

was ‘onze vereniging met Hem’ (vers 1) en dat we ‘opgenomen’ worden door de Heer samen met de doden in de wolken (1 Thessalonicenzen 4:17)”, merkt dr. Lewis op.[8] Het “vertrek” was iets waar Paulus en zijn lezers duidelijk een wederzijds begrip van hadden. Paulus zegt in 2 Thessalonicenzen 2:5: “Herinnert u zich niet dat ik u deze dingen zei, toen ik nog bij u was?”

Het gebruik van het bepaald lidwoord zou ook het idee ondersteunen dat Paulus sprak over een duidelijke, waarneembare gebeurtenis. Een fysiek vertrek, zoals de Opname, zou precies bij zo’n idee passen. Het Nieuwe Testament leert echter dat afvalligheid al in de eerste eeuw was ingetreden. (vgl. Handelingen 20:27-32; 1 Timotheüs 4:1-5; 2 Timotheüs 3:1-9; 2 Petrus 2:1-3; Judas 3-4, 17-21) en dus zou zo’n proces **niet duiden op een duidelijke gebeurtenis** zoals de taal van deze passage vereist. Het opvatten van het vertrek als de Opname zou voldoen aan de nuance van deze tekst. E. Schuyler English legt het als volgt uit:

Nogmaals, hoe zouden de Thessalonicenzen, of Christenen in enige eeuw daarna, gekwalificeerd zijn om de afval te erkennen wanneer die zou komen, aannemend, alleen ter wille van dit onderzoek, dat de Kerk op aarde zou kunnen zijn wanneer ze komt? **Sinds het begin der tijden is er afval van God geweest**, opstand tegen Hem.[9]

Waar Paulus ook naar verwijst in zijn verwijzing naar “het vertrek”, was iets dat zowel de gelovigen in Thessalonicenzen als hijzelf eerder diepgaand hadden besproken. Als we de eerste brief van Paulus aan de Thessalonicenzen onderzoeken, noemt hij nooit de leer van afvalligheid, maar vrijwel elk hoofdstuk in die brief spreekt over de Opname (vgl. 1:9-10; 2:19; waarschijnlijk 3:13; 4:13-17; 5:1-11). In deze passages heeft Paulus een verscheidenheid aan Griekse termen gebruikt om de Opname te beschrijven. Het zou geen verrassing moeten zijn dat hij een andere term in 2 Thessalonicenzen 2:3 gebruikt om naar de Opname te verwijzen. Dr. House vertelt ons:

Bedenk dat de Thessalonicenzen op een dwaalspoor waren gebracht door de valse leer (2:2-3) dat de Dag des Heren al gekomen was. Dit was verwarrend omdat Paulus in de eerste brief grote hoop bood op een vertrek om bij Christus te zijn en een redding van Gods toorn. Nu lijkt een brief die beweert van Paulus te zijn, te zeggen dat ze eerst door de Dag des Heren zouden moeten gaan. Vervolgens verduidelijkte Paulus zijn eerdere onderwijs door te beklemtonen dat zij zich geen zorgen hoefden te maken. Zij konden weer getroost worden omdat het vertrek dat hij in zijn eerste brief en in zijn onderricht bij hen had besproken, nog steeds de waarheid was. Het vertrek van christenen om bij Christus te zijn, en de daaropvolgende openbaring van de wetteloze, zo betoogt Paulus, is het bewijs dat de Dag des Heren niet was begonnen zoals zij hadden gedacht. Dit begrip van *apostasia* is veel logischer dan de opvatting dat zij getroost moeten worden (vers 2) doordat een afvalligheid van het geloof moet voorafgaan aan de Dag des Heren. Het hele tweede hoofdstuk (evenals 1 Thessalonicenzen 4:18; 5:11) dient als troost (zie de verzen 2, 3, 17), verschaft door een geruststelling van Christus’ komst, zoals geleerd in zijn eerste brief.[10]

Citaat over 2 Thessalonicenzen 2

“2 Thessalonicenzen 2 leert dat de Opname moet plaatsvinden vóór de Dag van de Heer (d.w.z. de Verdrukking).

Het doel van Paulus’ schrijven aan de gelovigen in de Thessalonicenzen in zijn tweede brief was om hen te troosten in het licht van een valse leer dat ze in de Verdrukking waren (2 Thessalonicenzen 2:2).

Als *apostasia* verwijst naar een afwijking van het geloof vóór de Verdrukking, hoe is dat dan een troost? Als het vertrek echter de Opname is, dan is er een troost omdat ze gered zullen worden en naar de hemel zullen worden gebracht om bij de Heer te zijn vóór de komende toorn van de Verdrukking.

En als in deze passage *apostasia* niet verwijst naar de Opname, dan gaat de imminentie² verloren omdat gelovigen op zoek zouden gaan naar een grote afvalligheid in plaats van Christus. Maranatha!” (Dr. Thomas Ice, http://www.verhoevenmarc.be/PDF/vertrek-in-2Th2_3.pdf).

² Imminent: Boven het hoofd hangend, naderend, iets dat elk moment kan gebeuren zonder vooraf gaande tekenen of waarschuwingen. <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Glossarium.pdf>

Vertrek en de Weerhouder

Aangezien voorstanders van de Verdrukking geloven dat de Weerhouder die in de verzen 6 en 7 wordt genoemd, de Heilige Geest is en een pre-Trib Opname onderwijst, zou het niet verrassend moeten zijn om te zien dat er een vergelijkbare progressie van denken is in de progressie van vers 3. Allan MacRae, president van het Faith Theological Seminary, heeft in een brief aan Schuyler English het volgende gezegd over deze kwestie:

Ik vraag me af of u de treffende parallel tussen dit vers en de verzen 7-8 iets verderop hebt opgemerkt. Volgens uw suggestie vermeldt vers 3 het vertrek van de kerk als het eerstkomende, en spreekt dan over de openbaring van de mens der wetteloosheid. In de verzen 7 en 8 vinden we de identieke volgorde. Vers 7 spreekt over de verwijdering van de Kerk; vers 8 zegt: “En dan zal de Goddeloze geopenbaard worden”. Nauwkeurig onderzoek van de passage toont dus een innerlijke eenheid en samenhang als we het woord *apostasia* in zijn algemene betekenis van “vertrek” nemen, terwijl een oppervlakkig onderzoek gemakkelijk zou leiden tot een verkeerde interpretatie als “afvallen” vanwege de nabijheid van de vermelding van de mens van de wetteloosheid.[11]

Kenneth Wuest, een specialist Grieks van het Moody Bible Institute, voegde de volgende contextuele ondersteuning toe om *apostasia* als een fysisch vertrek te beschouwen:

Maar dan gaat *he apostasia*, waarover Paulus spreekt, vooraf aan de openbaring van de Antichrist in zijn ware identiteit, en dat is voor *katechon* [“weerhoudt”, vers 6] datgene wat zijn openbaring tegenhoudt (2:6). De *he apostasia* kan daarom noch een algemene afvalligheid in de Christenheid zijn, die aan de komst van de Antichrist voorafgaat, noch kan het de bijzondere afvalligheid zijn die het gevolg is van zijn activiteiten om zichzelf tot het enige voorwerp van aanbidding te maken. Bovendien is datgene wat zijn openbaring tegenhoudt [*he apostasia*, vs. 3] essentieel verbonden met *ho katechoon* (vs. 7), Hij die dezelfde gebeurtenis weerhoudt. Dat laatste is naar mijn mening de Heilige Geest en Zijn activiteiten in de Kerk. Dit alles maakt dat ik tot de onontkoombare conclusie word gedreven dat de *he apostasia* (vs. 3) verwijst naar de Opname van de Kerk die voorafgaat aan de Dag des Heren, en die de openbaring van de Man der wetteloosheid tegenhoudt, die het wereldaspect van die periode inluit.[12]

Conclusie

Het feit dat *apostasia* hoogstwaarschijnlijk de betekenis heeft van fysiek vertrek is een duidelijke ondersteuning voor het pre-Tribulationisme. Als dit waar is (dr. Tim LaHaye en ik geloven dat het zo is), dan betekent dit dat Paulus al vroeg in zijn apostolische bediening een duidelijke profetische volgorde heeft uiteengezet. Paulus leert in 2 Thessalonicenzen 2 dat de Opname zal plaatsvinden, voordat de Dag des Heren begint. Pas na het begin van de Dag des Heren wordt de Antichrist vrijgelaten, met als gevolg de door hem beschreven gebeurtenissen in hoofdstuk 2 van 2 Thessalonicenzen. Dit is de enige interpretatie die hoop biedt voor een in verwarring gebracht volk. Maranatha!

Eindnoten

1. Henry George Liddell and Henry Scott, A Greek-English Lexicon, Revised with a Supplement [1968] by Sir Henry Stuart Jones and Roderick McKenzie (Oxford, Eng.: Oxford University Press, 1940), p. 218.
2. Gordon R. Lewis, “Biblical Evidence for Pretribulationism,” *Bibliotheca Sacra* (vol. 125, no. 499; July 1968), p. 218.
3. Daniel K. Davey, “The ‘Apostesia’ of II Thessalonians 2:3,” Th.M. thesis, Detroit Baptist Theological Seminary, May 1982, p. 27.
4. Paul Lee Tan, *The Interpretation of Prophecy* (Winona Lake, IN: Assurance Publishers, 1974), p. 341.
5. H. Wayne House, “Apostasia in 2 Thessalonians 2:3: Apostasy or Rapture?” in Thomas Ice and Timothy Demy, eds., *When the Trumpet Sounds: Today’s Foremost Authorities Speak Out on End-Time Controversies* (Eugene, OR: Harvest House, 1995), p. 270.
6. House, “Apostesia”, p. 270.
7. Davey, “Apostesia”, p. 47.
8. Gordon R. Lewis & Bruce A. Demarest, *Integrative Theology* 3 vols in 1 (Grand Rapids: Zondervan, 1996), vol. 3, p. 420.

9. E. Schuyler English, *Re-Thinking the Rapture* (Neptune, NJ: Loizeaux Brothers, 1954), p. 70.
10. House, "Apostasia", pp. 275–76.
11. Allan A. MacRae, Letter to E. Schuyler English, published in "Let the Prophets Speak," *Our Hope*, (vol. LVI, num. 12; June 1950), p. 725.
12. Kenneth S. Wuest, Letter to E. Schuyler English, published in "Let the Prophets Speak," *Our Hope*, (vol. LVI, num. 12; June 1950), p. 731.

Zie verder:

- Rubriek "Apostasia – Afval of Opname?": <http://www.verhoevenmarc.be/opname.htm#apostasia>
- Rubriek "Opname": <http://www.verhoevenmarc.be/opname.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm